

[Hauge.]

da vi jo ikke kan vide noget om, hvorvidt den Klarhed, som man nu gerne vil have tilvejebragt, virkelig kan tilvejebringes, og heller ikke, hvori den skulde bestaa — vi har jo ingen Anelse om, hvad det var, man egentlig vilde stille Forslag om —, saa er der ikke andet for os at gøre end at anbefale Rigsdagen at vedtage Lovforslaget om at ophæve Loven.

Mindretallet Venstre taler i Betænkningen om, at Flertallet — det vil her sige Socialdemokratiet og Det radikale Venstre — har anket over forskellige formelle Fejl ved den gældende Lov. Efter dette maa Mindretallet vel have den Opfattelse, at vor Modstand mod Loven kun har været af formel Karakter, men dette beror rigtignok paa en stor Misforstaaelse. Vi har været og er fremdeles imod Loven baade formelt og reelt, fordi den er en Tendenslov. Denne Lov har sit Udspring i Forhold, som der efter vor Opfattelse allerede var lovgivet om paa fuldt ud forsvarlig og tilfredsstillende Maade, og de Domme, man nu paaberaaber sig, afsagt i Henhold til Loven, som retfærdige Domme, er efter vor Opfattelse intet som helst værd i Henseende til at belyse, at Loven har været enten en Nødvendighed eller Udtryk for Retfærdighed. En Gennemgang af Dommene vil overbevise enhver uhildet om, at disse Domme ikke afgiver noget Holdepunkt for en objektiv Bedømmelse af, om Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed var en Nødvendighed. De uden for denne Lov gældende Straffebestemmelser i Forbindelse med de Erhvervsaftaler, der kan blive indanket for den faste Voldgiftsret, var tilstrækkelige som Værn imod Overgreb, og kunde eventuelle Mangler paa-vises, burde man have stillet Ændringsforslag til de gældende Bestemmelser, man burde have undladt at vedtage en Lov som den, her er Tale om, der ikke har kunnet opfattes som andet end en Tendenslov. I Stedet for valgte man at vedtage en særlig Lov med en bestemt Adresse, en Adresse, der var sagligt urimelig, fordi den danske Arbejderklassens Organisationer, tværtimod at have virket saaledes, at de var hjemfaldet til en Undtagelseslovgivning vendt imod dem, havde vist sig at være endog særdeles samfundsnyttige Institutioner; den Omstændighed, at enkelte Fejlgreb kunde paa-vises gennem Menneskealdres Arbejde, kunde selvfølgelig i ingen Henseende berettigede til det, der blev iværksat, da man vedtog Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Det er derfor naturligt, at Loven af 27. Marts 1929 nu foreslaas ophævet. Der kan ikke

være nogen Overraskelse deri. Loven har ikke været paakrævet og har ikke været til nogen Nytte, den har kun kunnet irritere og og vildlede, netop fordi den var en Tendenslov, og fordi dens Udformning var slet, den var Vidnesbyrd om, at de Partier, der gennemførte Loven, kun kunde enes om noget, der var usikkert, uklart og ubestemmeligt.

Jeg anbefaler derfor Tingets Medlemmer at stemme for Flertallets Indstilling og imod Mindretallets Indstilling.

Knud Kristensen: Den Betænkning, der er afgivet, i hvert Fald de Udtalelser, der fra Flertallets og de forskellige Mindretals Side er fremsat i Betænkningen, er meget kortfattede, ikke desto mindre maa jeg næsten gaa ud fra, at den ærede Ordfører (Hauge) ikke har læst Betænkningen, da det Referat, han har givet af Indholdet, paa næsten alle Punkter er fuldkommen forkert, i hvert Fald Referatet af de Udtalelser, Venstremindretallet har fremsat. Den ærede Ordfører mente, at vi var særlig interesserede i at stille Ændringsforslag, og at vi derigennem havde erkendt, at Loven var uklar, at Loven var et Fejlgreb. Det staar der imidlertid slet ikke i Betænkningen, der staar lige det modsatte, nemlig at Venstremindretallet anser Loven for god, men hvis Regeringspartierne finder, at den er uklar, er vi villige til at gaa ind i en Forhandling for at tilfredsstille dem paa det Punkt. Det er det, vi har sagt, og vi har slet ikke erkendt, at vi fandt, Loven var slet.

Saa udtalte den ærede Ordfører, at vi havde sagt, at Regeringspartierne var formelt mod Loven, og saa vidt jeg forstod Ordføreren, skulde vi have skrevet noget om, at det kun var formelle Fejl, de fandt i Loven. Det staar der heller ikke, der staar det modsatte. Der staar: „bl. a.“ formelle Fejl. Deri ligger formentlig, at vi har været klar over, at Hovedgrunden ikke var det formelle, men det reelle.

Endelig udtalte den ærede Ordfører, at vi kunde nok have en Interesse i at forhale Sagen. Jeg ved ikke, om der deri skulde ligge, at vi ogsaa har gjort Forsøg derpaa. Mod en saadan Opfattelse taler Kendseringerne. Dette Lovforslag er fremsat i denne Samling. Vi er endnu ikke naaet til Juleferien, og vi staar nu over for anden Behandling. Saa vidt jeg husker, var det ærede Medlem ikke Medlem af Udvalget i sin Tid, da den Lov, der nu er stillet Forslag om at ophæve, skulde gennemføres. Hvis det ærede Medlem Hr. Hauge havde